

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۰۴/۳۰

دوکتور صلاح الدین سعیدی

صلح و موانع آن در افغانستان!

هیچ عقل سلیم و انسان نورمال تأمین امنیت، صلح و استقرار را در جامعه و کشور خویش رد کرده نمی تواند! هر جنگ باید به توافق و صلح خیر بانجامد و این خواست و امر منطق سلیم و انسان سالم است! بلی این امر الهی است (والصلح خیر). پس در کشور ما که مردم آن قریب به اتفاق مسلمان و مردمان خیر اندیش اند، چرا به امنیت، صلح و استقرار نمی رسم؟

موانع و عوامل رسیدن به صلح و استقرار در کشور ما و منطقه کدام هاند و چ گونه به امنیت، صلح و استقرار دست یافته میتوانیم؟

اولتر از همه وجود نیرو های نظامی کشورهای غیر اسلامی مسلط بر هوا و زمین کشور ما، تبلور و نمایشات تسلط این حالت در عرصه های سیاسی، اقتصادی و امنیتی کشور اولین مانع و یا بهانه بخاطر نه رسیدن به صلح و عامل تشنج در کشور ما، مفتی و مبرر برای دامن زدن جن گ در افغانستان است و مستندات برای فتاوی جنگ و جهاد! حد اقل علمای دیروز و امروز ای اس ای پاکستان به شمول مولانا فضل الرحمن و مولانا سمیع الله و سایر چوکره های شان با توجه سوء و خاص پاکستانی میباشد. باید گفت که این موضوع منابع دینی خود را نیز دارد.

از جانب دیگر مسوولین امور و حتی عدهء زیادی از افراد رسمی مجریان برنامه های صلح در مورد این مانع یا آنرا اصلاً نادیده گرفته و یا ببیند و یا دیدن نمی خواهند و از آن به نحوی طفره میروند. در مواردی حل این موضوع را از توان خود بالاو یا هم توجیهات ارایه میدارند که قبل از همه فریب خود و یا حد اقل فریب خود است. علت دی گر آن ممکن در صورت طرح این معضل سبب از دست دادن مقام و جای گاه خویش در مراجع دولتی میدانند.

عامل طفره رفتن هرچه باشد، نتیجه همان یکی و آن ادامه جنگ و برادر کشی در افغانستان و منطقه است! اگر مخالفین مسلح اصل ضرورت صلح، آشتی و تفاهم بین الافغانی را قبول کنند و برای پیشرفت و حل موضوع درین مورد به جانب حاکمیت افغانی در کابل مسایل و اعتراضات خویش را به شمول رویار معضل وی مطرح کنند، راههای حل ممکن با وجود تمام مشکلات و پیچیده گی های خارجی میتواند راه حل جستجو گردد و وجود داشته باشد و دارد که در اختیار اقل ضرر راه خیر را باز کنیم. اما با روش موجود رد کامل مذاکرات صلح و عملاً کار در مورد: الحق لمن غلب- حق با کسی است که غالب شد، در ادامه خونریزی و بقای نیروهای خارجی در افغانستان عملاً کار میکنند و به این ترتیب گناه این همه تباہی به گردن کسانی میافتد که از آغاز مذاکره و مفاهمه را ترس دارند و آنرا رد میکنند. بلی این موضع هم منطق ندارد و قابل قبول نیست که گفت: صلح میخواهم اما مذاکره نمی کنم. این قابل قبول نیست!

مانع دوم و اساس دیگر مانع صلح، همسایه های طماع با مطالبات مشروع، برحق و مطالبات نامشروع و غیر قابل قبول به جانب افغانی، مخالف عقل سلیم و مخالف عدالت ایشان است!

استابلشمنت پاکستان و ایران درین مطالبات مشروع و نامشروع از افغانستان در مقام اول قرار دارند. ایران در افغانستان تأثیرات فرهنگی و دینی میخواهند، میخواهند مانع ورود عربستان سعودی و مانع سعود اسلام سنی به منطقه و افغانستان شوند، از آب، معادن، مواد خام، سنگ و چوب، نیروی فیزیکی ارزان و رای گان و خسته ساختن غرب و امریکا در افغانستان کار وسیع از امکانات کادری و تربیت یافته یکجا با روسیه کار نمایند. ایران بر افغانستان مطالبات ارضی ندارد و پروژه های مشترک اقتصادی، هند ایران، مواصلات و چاه بهار میتواند جوانب مثبت مسأله باشند. ایران در موارد زیادی به اهداف خویش در افغانستان رسیده و یا در حال رسیدن است.

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولی

باورمندم که موانع دی گر را تا حدی زیادی میتواند با ایران با مذاکره و مفاهمه حل کرد.

و اما در رابطه با پاکستان که در افغانستان امکانات کادری وسیع دارد و در جبهه جنگ نیز دست بالا و امکانات دارد و دارد که در ساحه اقتصادی نفوذ چین در حال داخل شدن است. حاکمیت پاکستان، از برکت جهاد مردم افغانستان موتوروی و بمب اتوم دارد و دوسیه های اوپراتیوی زیادی از رهبران جهادی را در سرمیزهای ای اس ای دارند، توانسته اند که با دست بالا مانع صلح، رفاه و تفاهم بین افغانی شوند.

پاکستان از همه بیشتر میدانند که در سرزمین غیر به صورت غیر مشروع ایجاد شده و افغانستان مستقل متکی به خود در نهایت امر به تباهی پاکستان جعلی است. برنامه های بزرگ اقتصادی منطقه نتوانست استابلشمنت پاکستان را به همکاری متقابل وارد، برعکس پاکستان تلاش تا این پروژه های بزرگ از افغانستان نه، بلکه از ایران و یا از شاخه و اخان افغانستان که آنهم در تجزیه افغانستان مطرح باشد، که به این ترتیب دیده میشود که پاکستان زهر پاشی و برادر کشی های خویش را در افغانستان توقف نداد و تمام شواهد نشان میدهد که توقف نه خواهد داد!

مانع سوم تفاهم و صلح بین افغانی به زور و زر رسیده های یک تاز به زور ب ۵۲ اند که در صورت بوجود آمدن شرایط صلح خطر دادن حساب، تقسیم قدرت مطرح است.

مانع چارم عدم تطبیق عدالت و حاکمیت قانون است:

عدم مشروعیت حاکمیت و نبود حاکمیت به اراده ملت را میتوان مانع عمده چارم رسیدن به صلح در کشور ما خواند.

این و بخش دیگر از عوامل خورد و بزرگ در جامعه و محیط ما وجود دارند که مانع رسیدن به امنیت، صلح و استقرار در کشور و جامعه ما شده اند.

موانع تخنیکی طریق پیشبرد مذاکرات، در بیشتر از یک دهه تأکید بر پیش شرط ها، کادر های ضعیف و حتی غیر باورمند به این پروسه از موانع اند که همه روزه از مردم ما قربانی گرفته، می گیرد و تراژیدی ملت ما با تمام ابعاد آن ادامه دارد!

این جنگ است که وجود و تحمل با امتیازات زیادی بخش از نیرو های جنگی داخلی و خارجی را در افغانستان مطرح و تحمیل میدارد.

این منافع و مصالح دیگران است که در جنگ مطرح و تحمیل میشوند.

و این جنگ است که از ملت مظلوم افغانی گرفته و می گیرد.

اگر کس واقعاً افغانستان مستقل متکی به خود میخواهد و درین ادعای خویش صادق است، عوامل جنگ را از بین ببرد و به تفاهم بین افغانی صادقانه کار کنید!

پس بر ماست که با تمام قوت بادرک عمق و بُعد این مسایل در رسیدن به تفاهم بین افغانی کار کنیم.

اگر با این تلاش حتی یک افغان را از دست آله بودن دشمن نجات دادیم، باز هم موفقیت است.

مصالحه سیاسی در واقعیت امر تجرید متخلف از ملت، تقویت همه جانبه نیرو های امنیتی کشور نیز است.

مصالحه سیاسی شهادت و مردانگی و تقویت اعتقاد ملت به جانب مصلح و خیر خواه است!

این و امثال آن حقایق و منطق آنرا درک و عام کردن، معضل را دانستن و مطابق آن باصلاحیت با اولویت دادن منافع ملی افغانستان و افغانان عمل کردن راه حل درست معضلات کشور ما و تأمین صلح و استقرار دایمی و همه جانبه شده میتواند!

وماعلینا الا البلاغ المبین

اپریل ۲۰۱۸